

PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS

2004. gada 2. jūlijā *

Lieta T-422/03 R II

Enviro Tech Europe Ltd, Sarija (Apvienotā Karaliste),

Enviro Tech International Inc., Čikāga (Amerikas Savienotās Valstis),

ko pārstāv K. Mero [*C. Mereu*] un K. van Maldehems [*K. Van Maldegem*], advokāti,

prasītājas,

pret

Eiropas Kopienas Komisiju, ko pārstāv K. Lūiss [*X. Lewis*] un F. Simoneti [*F. Simoneti*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētājs,

* Tiesvedības valoda – angļu.

par pieteikumu, pirmkārt, par “nPB iekļaušanas apturēšanu” Padomes 1967. gada 27. jūnija Direktīvas 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu (OV 1967, 196, 1. lpp.) divdesmit devītajā pielāgošanā tehnikas attīstībai (OV 1967, 196, 1. lpp.), otrkārt, par nPB iekļaušanas apturēšanu Komisijas 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā 2004/73/EK par Direktīvas 67/548 divdesmit devīto pielāgošanu tehnikas attīstībai (OV L 152, 1. lpp), un treškārt, par rīkojumu par citiem pagaidu pasākumiem,

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Atbilstošās tiesību normas

Vispārējās atbilstošās tiesību normas

- ¹ Padomes 1967. gada 27. jūnija Direktīva 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu (OV 1967, 196, 1. lpp.), kuru groza Padomes 1992. gada 30. aprīļa Direktīva 92/32/EEK, ar ko septīto reizi groza Direktīvu 67/548 (OV L 154, 1. lpp), nosaka tirdzniecības noteikumus atsevišķām “vielām”, kas definētas kā “ķīmiskie

elementi un to savienojumi, kas ir dabā sastopamā veidā vai iegūti kādā ražošanas procesā, ietverot visas piedevas, kas vajadzīgas produktu stabilizēšanai, kā arī izmantotajos procesos radušos piemaisījumus, bet izņemot šķīdinātājus, kuru atdalīšana neietekmē vielas stabilitāti un nemaina tās ķīmisko sastāvu”.

- 2 Līdz tās pieņemšanai Direktīva 67/548 tika grozīta vairākas reizes un pēdējo reizi ar Komisijas 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/73/EK par Direktīvas Nr. 67/548 divdesmit devīto pielāgošanu tehnikas attīstībai (OV L 152, 1. lpp.).

- 3 Direktīvas 67/548 ar grozījumiem 4. pants nosaka, ka vielas tiek klasificētas pēc to raksturīgajām īpašībām saskaņā ar 2. panta 2. punktā noteiktajām vielu grupām. Kādas ķīmiskas vielas klasifikācija kā “bīstama” paredz, ka uz tās iepakojuma jāizvieto atbilstošs marķējums, kas jo īpaši ietvertu bīstamības simbolus un standartfrāzes par īpašiem riskiem, kuri saistīti ar šīs vielas lietošanu (“R — frāzes”), kā arī standartfrāzes, kas paredz piesardzības padomus attiecībā uz to lietošanu (“S — frāzes”).

- 4 Saskaņā ar Direktīvas 67/548 ar grozījumiem 2. panta 2. punktu minētās direktīvas izpratnē “bīstamas” ir vielas un preparāti, kas cita starpā ir “ārkārtīgi viegli uzliesmojoši”, “ļoti viegli uzliesmojoši”, “uzliesmojoši” vai “reproduktīvajai funkcijai toksiskas vielas”.

- 5 Direktīvas 67/548 ar grozījumiem 4. panta 2. punkts nosaka, ka vielu un preparātu klasifikācijai un marķēšanai izmanto vispārējos principus saskaņā ar VI pielikumā noteiktajiem kritērijiem, izņemot gadījumus, kad attiecībā uz bīstamajiem preparātiem atsevišķās direktīvās ir noteiktas citādas prasības.

- 6 Direktīvas 67/548 ar grozījumiem VI pielikuma 4.2.3. punkts min tos kritērijus, kas piemērojami toksiskajai iedarbībai uz reprodiktīvo funkciju, un sadala vielas ar tādām sekām trīs grupās:
- 1. grupa: “vielas, par kurām ir zināms, ka tās negatīvi ietekmē cilvēku auglību” un “vielas, par kurām ir zināms, ka tās izraisa toksisku ietekmi uz cilvēka attīstību”;
 - 2. grupa: “vielas, kas jāuzskata par tādām, kas negatīvi ietekmē cilvēku auglību” un “vielas, kas jāuzskata par tādām, kas izraisa toksisku ietekmi uz cilvēka attīstību”;
 - 3. grupa: “vielas, kas rada bažas attiecībā uz cilvēku auglību” un “vielas, kas rada bažas attiecībā uz cilvēku sakarā ar iespējamo toksisko ietekmi uz attīstību”.

Direktīvas 67/548 pielāgošana tehnikas attīstībai

- 7 Direktīvas Nr. 67/548 ar grozījumiem 28. pants nosaka:

“Grozījumus, kas vajadzīgi, lai šīs direktīvas pielikumus pielāgotu tehnikas attīstībai, pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.”

- 8 Komisija savos apsvērumos norādīja, ka praksē, kad tā izstrādā Direktīvas 67/548 pielāgošanas tehnikas attīstībai pirmo pielāgošanas pasākumu projektu, tā konsultējas ar klasifikācijas un marķēšanas darba grupu (turpmāk tekstā — “Darba grupa”). Šī grupa sastāv no toksikoloģijas un klasifikācijas ekspertiem, kurus deleģē dalībvalstis, ķīmijas rūpniecības pārstāvji, kā arī pārstāvji no tās rūpniecības nozares, kurus īpaši skar attiecīgie produkti. Pēc konsultācijas ar Darba grupu Komisija iesniedz pasākumu projektu komitejai, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 67/548 29. pantu (turpmāk tekstā — “Regulatīvā komiteja”).
- 9 29. pants Direktīvā Nr. 67/548 ar grozījumiem, kas veikti ar Padomes 2003. gada 14. aprīļa Regulu (EK) Nr. 807/2003 ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (vienprātība) (OV L 122, 36. lpp.), nosaka:

“1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo pantu, piemēro Lēmuma Nr. 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.”

- 10 Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmuma Nr. 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru istenošanas kārtību (OV L 184, 23. lpp.), 5. pants nosaka:

- “1. Komisijai palīdz Regulatīvā komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

2. Komisijas pārstāvis komitejai iesniedz veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par projektu termiņā, kuru priekšsēdētājs var noteikt atbilstīgi jautājuma steidzamībai. Atzinumu sniedz, pieņemot lēmumu ar tādu balsu vairākumu, kāds Līguma 205. panta 2. punktā paredzēts lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsu skaitu komitejā nosaka minētais pants. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisija, neskarot 8. pantu, pieņem paredzētos pasākumus, ja tie atbilst komitejas atzinumam.

[..]”

Fakti un process

- 11 Bromīds n-propils (turpmāk tekstā — “nPB”) ir gaistošs organiskais šķīdinātājs, ko cita starpā izmanto rūpnieciskai tīrīšanai.

- 12 *Enviro Tech Europe Ltd* un *Enviro Tech International Inc.* (turpmāk tekstā — “prasītājas”) vienīgā nodarbošanās ir produkta uz nPB bāzes, ar nosaukumu “Ensolv”, ražošana un pārdošana. Pirmā no šīm sabiedrībām ir otrās sabiedrības meitas sabiedrība Eiropā, un tai ir ekskluzīva licence pārdot *Ensolv* Eiropā.
- 13 Pēc Komisijas 1991. gada 1. marta Direktīvas 91/325/EEK par Direktīvas Nr. 67/548 divpadsmito pielāgošanu tehnikas attīstībai (OV L 180, 1. lpp.), pieņemšanas nPB tika iekļauta Direktīvas Nr. 67/548 I pielikumā kā kairinoša un uzliesmojoša viela.
- 14 Darba grupas sēdē, kas notika no 2002. gada 16. janvāra līdz 18. janvārim, *Health & Safety Executive* (Apvienotās Karalistes Veselības un drošības birojs, turpmāk tekstā — “HSE”) direktors ierosināja klasificēt nPB kā 2. grupas reprodūktīvai funkcijai toksisku vielu.
- 15 Vēlāk, 2002. gada aprīlī HSE ierosināja klasificēt nPB kā ļoti viegli uzliesmojošu vielu, pamatojoties uz jauna zinātniska mēģinājuma rezultātiem.
- 16 No tā brīža prasītājas iebilda vairākas reizes pret šo klasifikācijas projektu HSE, Eiropas Ķīmisko vielu birojam, kā arī Darba grupai un savas pozīcijas atbalstam iesniedza tiem zinātniskos datus un argumentus.

- 17 2003. gada janvāra sēdes laikā Darba grupa nolēma ieteikt klasificēt nPB kā ļoti viegli uzliesmojošu un 2. grupas reproduktīvai funkcijai toksisku vielu. Pēc šī lēmuma pieņemšanas prasītājas neveiksmīgi mēģināja pārliecināt Darba grupu atjaunot diskusijas par nPB.
- 18 Attiecīgi, 2003. gada 29. augustā un 29. septembrī prasītājas nosūtīja divas vēstules Komisijai, kurās viņas tai lūdza cita starpā veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai labotu kļūdas, kuras saskaņā ar viņu viedokli bija aplēptas Darba grupas ieteikumos attiecībā uz nPB.
- 19 Divās 2003. gada 3. novembra vēstulēs Komisija norādīja prasītājām, ka argumenti, kas izklāstīti viņu 2003. gada 29. augusta un 29. septembra vēstulēs, neattaisno grozījumus Darba grupas ieteiktajā nPB klasifikācijā (turpmāk tekstā — “Apstrīdētie akti”).
- 20 Ar prasības pieteikumu, kas iesniegts kancelejā 2003. gada 23. decembrī, prasītājas iesniedza prasību atcelt Apstrīdētos aktus, kā arī prasību par zaudējumu atlīdzību.
- 21 Neilgi pēc prasības pamata lietā celšanas, prasītājas tika informētas par Regulatīvās komitejas sēdi 2004. gada 15. janvārī, lai apstiprinātu Direktīvas 67/548 29. pielāgošanu tehnikas attīstībai.
- 22 Ar atsevišķu dokumentu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2003. gada 30. decembrī, prasītājas, piemērojot EKL 242. pantu un 243. pantu, iesniedza pagaidu noregulējuma tiesnesim pirmo pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu, lai apturētu Apstrīdēto aktu piemērošanu un noteiktu Komisijai

neierosināt pārklasificēt nPB Direktīvas 67/548 divdesmit devītās pielāgošanas tehnikas attīstībai ietvaros Regulatīvās komitejas nākamajā sēdē, kas paredzēta 2004. gada 15. janvārī, līdz lēmumam pamata lietā.

- 23 Komisija savos apsvērumos precizēja, ka Regulatīvās komitejas sēde nekad nav bijusi paredzēta 2004. gada 15. janvārī un ka tā ir atlikta, nenorādot datumu.
- 24 2004. gada 3. februārī tika pieņemts rīkojums, kas noraidīja pirmo pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu (*Envirotech* u.c./Komisija, T-422/03 R, *Recueil*, II-469. lpp., turpmāk tekstā — “2004. gada 3. februāra rīkojums”). Šajā rīkojumā pagaidu noregulējuma tiesnesis būtībā uzskatīja, ka, nelemjot par prasības pamata lietā pieņemamību, prasītājam nav vajadzības pēc Apstrīdēto aktu piemērošanas apturēšanas, jo tie nevar atturēt Komisiju ierosināt nPB pārklasifikāciju. Attiecībā uz citiem prasītāju lūgumiem pagaidu noregulējuma tiesnesis uzskatīja, ka nav vajadzības izvērtēt šķietami nopietnos un nenovēršamos zaudējumus, uz kuriem tās atsauca, jo premissas, uz kurām tie balstās, ir jebkurā gadījumā pārāk hipotētiskas, lai attaisnotu pagaidu pasākumu noteikšanu.
- 25 Ar atsevišķu dokumentu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 9. februārī atbildētāja cēla pamata lietā iebildi par nepieņemamību, pamatojoties uz Pirmās instances tiesas Reglamenta 114. pantu.
- 26 Ar dokumentu, kas datēts ar 2004. gada 5. aprīli un iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā tajā pat dienā, prasītājas iesniedza otro pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu, pamatojoties uz EKL 242. pantu un EKL 243. pantu, lai pagaidu noregulējuma tiesnesis izdotu rīkojumu atturēt “Komisiju iekļaut nPB Direktīvas 67/548 29. pielāgošanā tehnikas attīstībai”. Prasītājas savā pieteikumā norādīja, ka

Regulatīvās komitejas sēdei, kas paredzēta, lai pieņemtu Direktīvas 67/548 29. pielāgošanas tehnikas attīstībai priekšlikumu, jānotiek 2004. gada 14. aprīlī. Turklāt tās lūdza pagaidu noregulējuma tiesnesi pieņemt lēmumu, pamatojoties uz Reglamenta 105. panta 2. punktu, pirms Komisija ir iesniegusi savus apsvērumus.

- 27 2004. gada 7. aprīlī Komisija pēc pagaidu noregulējuma tiesneša lūguma apstiprināja, ka Regulatīvās komitejas sēde, kas paredzēta, lai pieņemtu Direktīvas 67/548 29. pielāgošanas tehnikas attīstībai priekšlikumu, jānotiek 2004. gada 14. aprīlī.
- 28 2004. gada 13. aprīlī prasītājas iesniedza Pirmās instances tiesas kanclerjā dažus dokumentus, kuros tās norādīja, ka viņām tas ir darīts zināms tikai pēc viņu pieteikuma par pagaidu pasākumu noteikšanu iesniegšanas. Pagaidu noregulējuma tiesnesis nolēma pievienot šos dokumentus lietas materiāliem.
- 29 2004. gada 23. aprīlī Komisija iesniedza savus apsvērumus par minētajiem dokumentiem. Komisija arī informēja pagaidu noregulējuma tiesnesi, ka 2004. gada 14. aprīlī Regulatīvā komiteja apstiprināja nPB pārklasifikācijas projektu, pirmkārt, kā ļoti viegli uzliesmojošu vielu (R 11) un, otrkārt, kā reprodūktīvajai funkcijai toksisku vielu 2. grupā (R 60) un 3. grupā (R 63).
- 30 2004. gada 14. maijā prasītājas iesniedza pagaidu noregulējuma tiesnesim jaunus dokumentus un informēja viņu, ka 2004. gada 29. aprīlī Komisija oficiāli pieņēma Direktīvu 2004/73 par Direktīvas 67/548 divdesmit devīto pielāgošanu tehnikas attīstībai un pieņēma nPB klasifikāciju grupā R 11 un R 60. Ņemot vērā šos faktus, prasītājas iesniedza jaunus prasījumus, lai apturētu piemērot nPB iekļaušanu Direktīvā 2004/73. 2004. gada 17. maijā pagaidu noregulējuma tiesnesis nolēma pievienot šos jaunus dokumentus lietas materiāliem. 2004. gada 26. maijā Komisija iesniedza savus apsvērumus par šiem jaunajiem dokumentiem un prasījumiem.

Prasījumi

- 31 Prasītājas savā pieteikumā lūdz pagaidu noregulējuma tiesnesi:
- “atzīt viņu pieteikumu par pieņemamu un pamatotu” (turpmāk tekstā — “pirmais lūgums”);
 - “atzīt, ka ir nepieciešamība noteikt pagaidu pasākumus, lai novērstu prasītājām nenovēršamus zaudējumus” (turpmāk tekstā — “otrais lūgums”);
 - “apturēt Komisiju iekļaut nPB Direktīvas 67/548 29. pielāgošanā tehnikas progresam līdz prasības pamata lietā izlemšanai” (turpmāk tekstā — “trešais lūgums”);
 - “pieņemt citus nepieciešamos pagaidu pasākumus, kurus [pagaidu noregulējuma tiesnesis] uzskata par atbilstošiem, lai novērstu nPB pārklasifikāciju grupās R 11 un R 60” (turpmāk tekstā — “ceturtais lūgums”);
 - piespriest Komisijai atlīdzināt izdevumus.
- 32 Prasītājas savā 2004. gada 14. maija vēstulē papildus lūdza pagaidu noregulējuma tiesnesi:
- “apturēt nPB iekļaušanu Direktīvas 67/548 divdesmit devītajā pielāgošanā tehnikas attīstībai” (turpmāk tekstā — “piektais lūgums”);

- “izdot rīkojumu Komisijai nekavējoties ziņot dalībvalstīm, ka minētais ieraksts ir apturēts līdz pamata lietas iztiesāšanai” (turpmāk tekstā — “sestais lūgums”);

- “izdot rīkojumu par citiem nepieciešamajiem pasākumiem, lai nodrošinātu prasītāju pagaidu tiesisko aizsardzību” (turpmāk tekstā — “septītais lūgums”).

33 Komisija no savas puses lūdza pagaidu noregulējuma tiesnesi:

- noraidīt pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu;

- piespriest prasītājām atlīdzināt izdevumus.

Juridiskais pamatojums

34 Reglamenta 104. panta 2. punkts paredz, ka pieteikumā par pagaidu noregulējumu ir jānorāda strīda priekšmets, apstākļi, kas nosaka steidzamību, faktiskos un tiesību pamatus, kuri sākotnēji šķietami (*fumus boni juris*) pamato prasītos pagaidu pasākumus. Šie nosacījumi ir kumulatīvi tādā veidā, ka, tiklīdz, kāds no tiem trūkst, pieteikums par piemērošanas atlikšanu ir noraidāms (Tiesas priekšsēdētāja 1996. gada 14. oktobra rīkojums lietā C-268/96 P(R) SCK un FNK/Komisija, *Recueil*, I-4971. lpp., 30. punkts). Tāpat pagaidu noregulējuma tiesnesim ir jāizsver iesaistītās intereses (Tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 23. februāra rīkojums lietā C-445/00 R Austrija/Padome, *Recueil*, I-1461. lpp., 73. punkts).

- 35 Turklāt šāda vispārēja izvērtējuma ietvaros pagaidu noregulējuma tiesnesim ir plaša izvērtēšanas rīcības brīvība, un viņš var brīvi noteikt, ņemot vērā lietas īpašos apstākļus, veidu un kārtību, kādā šie dažādie nosacījumi ir izvērtējami, jo neviens Kopienų tiesību noteikums nenosaka jau iepriekš noteiktu analīzes shēmu pagaidu pasākumu nepieciešamības izvērtēšanai (Tiesas priekšsēdētāja 1995. gada 19. jūlija rīkojums lietā C-149/95 P(R) Komisija/*Atlantic Container Line u.c., Recueil*, I-2165. lpp., 23. punkts).

Lietas dalībnieku argumenti

Par pieņemamību

- 36 Komisija savos apsvērumos, izskaidrojot, ka prasītājas vēlas apturēt pasākumu, kas ir atšķirīgs no tā, kuru tās lūdz atcelt pamata lietas pieteikumā, norāda, ka nav vajadzība izvērtēt šo jautājumu, ciktāl pamata prasība un rezultātā pieteikums par pagaidu noregulējumu ir acīmredzami nepieņemami. Īpaši attiecībā uz prasības pamata lietā pieņemamību Komisija uzskata, ka prasība par atcelšanu, kuru ir iesniegušas prasītājas, ir acīmredzami nepieņemama, ciktāl tās vēlas apstrīdēt aktus, kas neietekmē viņu tiesisko situāciju.
- 37 Prasītājas tomēr uzskata, ka tām ir tiesības celt prasību, kas vērsta pret Apstrīdētajiem aktiem, piemērojot EKL 230. panta ceturto daļu, ciktāl minētie akti ir Komisijas lēmumi, kurus parakstījis direktors un kuru tiešie adresāti ir prasītājas. Prasītājām tādējādi nav jāpierāda, ka Apstrīdētie akti tās skar tieši un individuāli, jo šis kritērijs ir piemērojams tikai attiecībā uz lēmumiem, kas adresēti trešām personām. Prasītājas arī uzskata, ka tām ir tiesības celt prasību pamatojoties tikai uz Pirmās instances tiesas argumentāciju tās 2002. gada 30. janvāra spriedumā T-54/99 *max.mobil/Komisija, Recueil*, II-313. lpp., 71. punkts.

Par *fumus boni juris*

- 38 Prasītājas uzskata, ka prasība, kas vērsta pret Apstrīdētajiem aktiem nav acīmredzami nepamatota. Detalizētāki prasītāju argumenti attiecībā uz *fumus boni juris* ir pamatā norādīti 2004. gada 2. februāra rīkojumā no 36. līdz 20. punktam.

Par steidzamību

- 39 Prasītājas savā 2004. gada 5. aprīļa pieteikumā uzskata, ka pagaidu pasākumi ir jāpiemēro pamatojoties uz steidzamu nepieciešamību apturēt Direktīvas 67/548 divdesmit devītās pielāgošanas tehnikas attīstībai pieņemšanu, kas paredzēta 2004. gada 14. aprīlī. It īpaši prasītājas uzskata, ka Komisijas lēmuma pārklasificēt nPB pieņemšana un izpilde, kas padara par neapšaubāmu tās pārklasifikāciju, pieņemot Direktīvas 67/548 29. pielāgošanu tehnikas attīstībai, izraisītu trīs negatīvas sekas, kas tām radīs nopietnus un nenovēršamus zaudējumus, kuri turklāt ir konstatēti ar pietiekamu noteiktības pakāpi.
- 40 Vispirms prasītājas uzskata, ka jauna nPB klasifikācija kā ļoti viegli uzliesmojoša un 2. grupas reproduktīvai funkcijai toksiska viela, padara par spēkā neesošu viņu patentu uz *Ensolv*, ciktāl tas ir balstīts uz tādām nPB pazīmēm kā neuzliesmojamība un nebīstamība.
- 41 Prasītājas tālāk apgalvo, ka nPB klasifikācija kā ļoti viegli uzliesmojoša viela, pirmkārt, nosaka tām šo produktu identificēt kā tādu un grozīt drošības datus, otrkārt, grozīt viņu praksi attiecībā uz transportēšanu, pārvietošanu un uzglabāšanu, un, treškārt, ieteikt viņu klientiem rīkoties līdzīgi, pamatojoties uz Direktīvas 67/548

un Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 31. maija Direktīvas 1999/45/EK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu jautājumos, kas attiecas uz bīstamu preparātu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu (OV L 200, 1. lpp.) kombinētajiem noteikumiem. Ņemot vērā šos dažādos ierobežojumus, prasītāju klienti nediferencēs *Ensolv* no citiem produktiem. Tomēr, tā kā prasītāju nodarbošanās balstās tikai uz šo produktu, viņu eksistence būs apdraudēta.

- 42 Prasītājas beigās uzsver, ka jauna nPB klasifikācija kā 2. grupas reprodūktīvai funkcijai toksiska viela viņiem nosaka ieteikt un piedāvāt visīsākajā termiņā nPB aizstājējus, kas ir daudz "drošāki" nekā šī viela, piemērojot Padomes 1999. gada 11. marta Direktīvu 1999/13/EK par gaistošu organisko savienojumu emisijas ierobežošanu no organiskiem šķīdinātājiem noteiktos darbības veidos un iekārtās (OV L 85, 1. lpp.). Šī jaunā klasifikācija ietver arī nPB atļaušanas režīma maiņu nākotnes "REACH" regulas ietvaros.
- 43 Prasītājas piebilst, ka, ja nPB tiek pakāpeniski izņemts vai netiek vairāk pirkt, pamatojoties uz noteiktiem administratīviem vai finansiāliem ierobežojumiem, tās izbeigs savu darbību tādā veidā, ka minēto zaudējumu un negūtās peļņas apjoms nav ne nosakāms, ne atgūstams.

Par interešu izsvēršanu

- 44 Attiecībā uz interešu izsvēršanu prasītājas norāda savā pieteikumā, ka prasītie pagaidu pasākumi tikai saglabās esošo situāciju līdz lēmumam pamata lietā.

- 45 Noraidot pilnībā premisu, saskaņā ar kuru nPB var tikt klasificēta kā uzliesmojoša viela bez atbilstošiem mēģinājumiem, kas atbalstītu šādu nostāju, prasītājas uzskata, ka esošā klasifikācija pietiekami brīdina nPB izmantotājus par tās šķietamajām uzliesmojamības īpašībām. Vielas klasifikācija kā ļoti viegli uzliesmojoša nekāļpo citiem mērķiem, tomēr prasītājām liek izbeigt viņu darbības līdz lēmumam pamata lietā. Prasītājas turklāt norāda, ka kopš nPB ieviešanas Eiropā un pārējā pasaulē nav ziņots par nevienu negadījumu, kuru būtu izraisījušas šīs vielas apgalvotās vieglās uzliesmojamības īpašības.
- 46 Prasītājas uzskata, ka tādu pašu pamatojumu var piemērot nPB klasifikācijai kā 2. grupas reprodūktīvajai funkcijai toksiska viela, jo, ja netiek noteikti pagaidu pasākumi, prasītājām ir nekavējoties jāpakļaujas un jāīsteno pakāpeniska nPB atsaukšanas programma, piemērojot Direktīvu 1999/13. Pakārtoti prasītājas ir gatavas piekrist pagaidu klasifikācijai kā 3. grupas reprodūktīvajai funkcijai toksiska viela līdz lēmumam pamata lietā.
- 47 Visbeidzot, prasītājas norāda, ka prasītā pagaidu pasākumu noteikšana ir nepieciešama šajā lietā, jo vairāk tāpēc, lai vispirms noskaidrotu, ka Komisija nav pilnvarota klasificēt vielas, neatsaucoties uz mēģinājumu metodēm un klasifikācijas kritērijiem, kas īpaši šim mērķim paredzēti Direktīvā 67/548, jo piesardzības princips nav piemērojams klasifikācijas uz bīstamības pamata jomā, un visbeidzot, Darba grupas lomu un kompetenci politisku lēmumu pieņemšanas ietvaros.

Pagaidu noregulējuma tiesneša vērtējums

- 48 Ievadā jāatceras, ka Pirmās instances tiesas Reglamenta noteikumu un jo īpaši pieteikuma par pagaidu noregulējumu pieņemamības nosacījumu ievērošanu

pieprasa sabiedriskā kārtība (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2002. gada 7. maija rīkojumu lietā T-306/01 R *Aden* u.c./Padome un Komisija, *Recueil*, II-2387. lpp., 43.–46. punkts).

- 49 Lietas apstākļos pagaidu noregulējuma tiesnesis uzskata, ka viņa rīcībā ir visi vajadzīgie elementi, lai lemtu par pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu bez nepieciešamības uzklaut lietās dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus.
- 50 Šajā ziņā nav vajadzība lemt par to, vai prasība pamata lietā ir šķietami acīmredzami pieņemama, un pagaidu noregulējuma tiesnesis uzskata, ka šajā sakarā ir secīgi jāanalizē prasītāju iesniegtie lūgumi, kuri minēti iepriekš no 31. līdz 32. punktam.
- 51 Vispirms attiecībā uz pirmo un otro lūgumu nav jāizvērtē, vai tiem kā tādiem var būt kāda lietderība attiecībā uz prasītājiem, ir skaidrs, ka rīkojuma par tiem izdošanas jautājums ir atkarīgs no pārējo lūgumu pieņemamības un pamatojamības.
- 52 Tālāk attiecībā uz trešo lūgumu, kas paredz apturēt “Komisiju iekļaut nPB Direktīvas 67/548 divdesmit devītajā pielāgošanā tehnikas attīstībai” ir sākotnēji jāatzīmē, ka tā formulējums ir īpaši pretrunīgs. Tā kā no “[..] iekļaušanas nPB Direktīvas 67/548 divdesmit devītajā pielāgošanā tehnikas attīstībai” var izrietēt burtiski tikai šī teksta galīgā pieņemšana, šķiet, ka trešais lūgums ir jāiztulko kā tāds, kura mērķis ir apturēt Komisijas pieņemtā galīgā teksta piemērošanu. Tomēr, atsevišķas pieteikuma par pagaidu noregulējumu rindkopas ļauj arī saprast, ka ar šo pašu lūgumu prasītājas faktiski lūdz pagaidu noregulējuma tiesnesi kavēt Komisiju un/vai Regulatīvo komiteju izmantot viņu likumdošanas kompetenci, lai pieņemtu Direktīvas 67/548

divdesmit devīto pielāgošanu tehnikas attīstībai. Tas, jo īpaši, izpaužas rindkopās, kurās prasītājas norāda, ka tās vēlas novērst Komisijas iesniegtā projekta pieņemšanu Regulatīvajā komitejā.

53 Neņemot par jautājumu, vai šāda neskaidrība pati par sevi padara trešo lūgumu par nepieņemamu, šķiet, ka šis lūgums ir jānoraida jebkurā gadījumā.

54 Pirmkārt, tā kā trešais lūgums ir interpretējams kā tāds, kura mērķis ir kavēt Komisiju un/vai Regulatīvo komiteju izmantot viņu likumdošanas kompetenci lai pieņemtu Direktīvas Nr. 67/548 divdesmit devīto pielāgošanu tehnikas attīstībai, tas ir jāizvērtē kopā ar ceturto lūgumu pagaidu noregulējuma tiesnesim pieņemt “visus atbilstošos nepieciešamos pasākumus, lai kavētu nPB pārklasifikāciju grupās R 11 un R 60.”

55 Šajā ziņā nevērtējot, vai šie divi lūgumi ir pieņemami un it īpaši nevērtējot, vai tas ir pretrunā ar kompetenču sadales principu starp dažādām Kopienu institūcijām izdot rīkojumu par pagaidu pasākumiem ar mērķi apturēt kā pagaidu pasākumu Komisiju un Regulatīvo komiteju izmantot viņu kompetenci likumdošanas jomā (pēc analogijas šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 1996. gada 12. jūlija rīkojumus lietās T-52/96 R *Sogecable*/Komisija, *Recueil*, II-797. lpp., 39.–41. punkts, un 2001. gada 5. decembra rīkojumu lietā T-216/01 R, *Reisebank*/Komisija, *Recueil*, II-3481. lpp., 52. punkts), ir pamats konstatēt, ka šiem lūgumiem nav priekšmeta, jo 2004. gada 29. aprīlī Komisija pieņēma Direktīvu 2004/73.

56 Otrkārt, ja trešais lūgums ir jāinterpretē kā tāds, kura mērķis ir apturēt nPB iekļaušanu Direktīvas 67/548 divdesmit devītajā pielāgošanā tehnikas attīstībai, tas ir

jāizvērtē kopā ar piekto lūgumu, lai apturētu nPB iekļaušanu Direktīvā 2004/73. Tomēr šajā sakarā ir pamats konstatēt, ka šo divu pieteikumu mērķis ir apturēt aktu piemērošanu, kurus prasītājas nav apstrīdējušas pamata lietas ietvaros, kas ir pretēji Reglamenta 104. panta 1. punkta pirmajā ievilkumā noteiktajam.

- 57 Trešais, ceturtais un piektais lūgums ir tādējādi jānoraida.
- 58 No tā arī izriet, ka jānoraida arī sestais lūgums, kas paredz, lai pagaidu noregulējuma tiesnesis izdotu rīkojumu Komisijai nekavējoties paziņot dalībvalstīm, ka minētā iekļaušana ir apturēta līdz lēmumam pamata lietā.
- 59 Visbeidzot attiecībā uz septīto lūgumu, kas paredz, lai pagaidu noregulējuma tiesnesis "izdod rīkojumu par visiem nepieciešamajiem pagaidu pasākumiem, lai nodrošinātu prasītāju pagaidu tiesisko aizsardzību", ir jākonstatē, ka prasītājas nesniedz paskaidrojumus, lai pietiekami izskaidrotu viņu pieteikuma šo daļu, kas ir neskaidra un neprecīza. Tā kā nav plašāku paskaidrojumu par tā mērķi, šāds lūgums neievēro Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta d) apakšpunkta, kas norāda uz šī paša reglamenta 104. panta 3. punktu, nosacījumus, un tādējādi nav pieņemams (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1996. gada 12. februāra rīkojumu lietā T-228/95 R *Lehrfreund/Padome* un Komisija, *Recueil*, II-111. lpp., 58. punktu).
- 60 Attiecīgi, ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, prasītāju iesniegtie lūgumi jebkurā gadījumā ir jānoraida. Tāpēc pieteikums par pagaidu noregulējumu ir jānoraida pilnībā.

Ar šādu pamatojumu

Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs

izdod rīkojumu:

- 1) **noraidīt pieteikumu par pagaidu noregulējumu;**
- 2) **atlikt lēmumu par tiesāšanās izdevumiem.**

Luksemburgā 2004. gada 2. jūlijā.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

B. Vesterdorf